

Částice a pole / Pole a částice

Fyzikové běžně mluví o „částicích“, i když připouštějí, že každá částice je nějak „přítomná“ v jakési třeba i velmi slabé podobě, do velké vzdálenosti od svého „centra“
Zatím jsem se nesešel s tím, že by se řešil problém meze či hranice, která „dělí“ (?) vlastní částici od jejího „pole“, které sahá vlastně velmi daleko, i když tento její „přesah“ je jen velmi obtížně sledovatelný (a možná v jisté míře i zcela nesledovatelný). Hlavní (praktický) problém při zjišťování nebo zkoumání takového „pole“ spočívá v tom, že takovou částici nikdy nemůžeme izolovat a tak její „pole“ nechat, aby se nám dříve nebo později skrylo za mocnějšími „poli“, vyvolanými jinými částicemi (a jejich seskupeními, ať už pouhými „hromadami“ nebo skupinami více nebo méně částečně integrovanými). Leč soustředíme svou pozornost jen na jednu složku či jeden aspekt zmíněného vztahu „částice samé“ na jedné straně a jí vyvolaného a udržovaného „pole“, kde se ukazuje a eventuálně projevuje jako „přítomná“ (a tak schopná vztahu, komunikace nebo vzájemného reagování).

(Písek, 140125-1.)